

Diskurser i samtidslitteraturen

Af: Bjørn Rasmussen, *Jeg er gråhvid* (Gyldendal, 2018)

DAG 22 og 23

06.00

Måske har jeg ikke alene skylden for at være blevet den jeg er. En psykisk syg misbruger m.m. Måske er det fordi papfar mente at muslimer og bøsser skulle skydes. Måske fik jeg ikke talt om det i tide. Det kulminerede atter da han sagde *fejlfarve* over en frokost. Mor var der ikke. Kusine Trylle var der, hun boede over for Udlændingestyrelsen og sang hurtigt den samme skingre hadvise som Pap. Jeg forlod de første tre måltider grædende af raseri og skam og afmagt, men ikke det fjerde. Jeg spurgte dem hvilken hudfarve de mente var "forkert". Jeg sagde jeg var lidt forvirret. For hvis det ikke er min hvide søster, så må det være hendes brune mand der er problemet, og hvad med deres fire brune børn, mine nevøer og niecer, de går lige derovre i stalden!

Han skreg: *Er du dum!? De er jo ikke terrorister!*

Mens du sidder på en bar og spiller jovial oplysningskampagne på voldsmandens præmisser og barregning, så voldtager hans venner din søster ned på havnen.

Jeg har skrevet en hel masse om papfar og slettet det igen. Der er ingenting nyt under solen, hans kridhvide sønner havde skåret hånden af ham, så nu havde alle muslimer AIDS eller hvad det er... *Han var allerede dengang en senil, gammel nar.* Det passer ikke. Man behøver ikke være Pia Kjærsgaards hund eller læse fire Søren Krarup-p-bøger i døgnet for at blive racist, man kan også bare cykle forbi en plakat med Helle Thorning-Schmidt der siger: *Flygtninge og indvandrere skal arbejde* og tænke: *Gu skal de så.* Plakatens undertekst: *Flygtninge og indvandrere kan godt arbejde, men de vil ikke.* Det er ikke bare en latterlig, generaliserende løgn, det er også en sindssygt passiv-aggressiv måde at være fremmedhader på. Og sig mig, hvem er *de*? Vi ved hvem Helle Thorning er, hun hænger jo der på plakaten, retoucheret rød i kinderne og med et friskt halstørklæde. Om halsen. Stram op. Stram til. *Hvide jyder og højreorienterede skal elske. Hvide jyder og højreorienterede kan godt elske, men de vil ikke.* Mimi* var arbejdsmisbruger. Hun var folkeskolelærer og drev en privat

rideskole samtidig. Hun har altid pralet med at hun aldrig har haft en sygedag. Dem tager jeg så nu i overflod på hendes vegne. *Flygtninge og indvandrere skal arbejde*, det er kraftedeme det her samfund der er sygt. Hvis du brænder din nabos hus ned til grunden, så må du også give en kop kaffe når hun ringer på bagefter. *Danskere skal dø. Danskere kan godt dø, men de vil ikke.*

*Mimi er fortælleren, Bjørns mor.